

אלין: כל אלין שהועל שעל השורדים החורשים כובשו [מכופף אותו] תוך כדי החרישה, והאלין איןנו עומד בפני השור — לא חוי שיר, איןנו נכלל באילנות שישיר המוכר לעצמו, כיוון שאינו נחسب אלין.

כל אלין שאין העול כובשו שהאלין חזק מספיק ועומד בפני השור, — חוי שיר נכלל באילנות שישיר המוכר לעצמו, כי נחسب אלין.

אמנם, אם אין אילנות אחרים חזק מайлנות קטנים אלו, וודאי שישיר אילנות אלו, וכמו באופן שיש רק דקלים, שאנו אומרים שישיר את הדקלים אף שבסתם אינם נקרים אלין⁽¹⁾.

ומבוארין: ולא פליני, רב ושמואל אינם חולקים באיזה שיעור נחسب אלין, אלא הם דיברו בסוגי אילנות שונים.

הא דברי רב שנתן שיעור לאילין כל שעולמים עליו בחבל ללקט פירותיו, נאמר בדיקלי בעץ דקל, הא דברי שמואל שנתן שיעור לאילין כל שאינו נכבש על ידי השור החורש, נאמר באילני, בשאר אילנות, ששיעור עלייה בחבל ללקט את הפירות אינו שייך אלא בדקל, כי בכל שאר אילנות עולמים ללקט את הפירות על ידי הענפים המתפרצלים לכל עבר, ללא חבל, וכן השיעור של כבישת האילין על ידי השור החורש, יש לומר שאינו

בכל השיווט. כי די לנו שנכללו אילנות קטנים בשם אלין, מה שאין כן דקלים שאינם נקרים אילנות אלא רק כשאין אילנות וגפניהם בשדה, אי אפשר לכוללם בשם אלין, כאשר יש בהם שינוי נוספת, שהם קטנים.

айлנות וגם דקלים — מכיר את השדה לבר מאילני, חוץ משאר אילנות, אבל את הדקלים לא שיר לעצמו, כיוון שבסתם אין שם אילנות.

ואם אין בשדה אלא רק גופני ודיקלי גפניהם ודקלים — אנו אומרים שמכיר את השדה כבר מגופני, חוץ מהגפניהם, אבל את הדקלים לא שיר לעצמו, שהיות ואמר שמשיר את "הailנות" אנו מפרשם שכונתו רק לגפניהם שהם יותר קרובים להכליל באילנות מאשר דקלים.

אמר רב: אם אמר המוכר לlokח שמכיר את השדה חזק מהailנות שבה. רק אלו הנקראים אילנות שיר לעצמו, لكن, רק כל אותם אילנות שעילו לו [עליהם] בחבל ללקט את הפירות, חוי שיר, נכללים באילנות שישיר המוכר לעצמו, כי רק אלו נחברים אלין, אבל כל ailנות הקטנים שאין עולין לו בחבל ללקט את הפירות, כיוון שהם נמכרים — לא חוי שיר, שכן הם נחברים אלין, ובגמרה לכאן יבואר שמדובר בדקלים, שדרכם להיות גבוהים מאוד, והפירות שלהם נמצאים בראשם, لكن אינם נחברים אלין אם הם קטנים ונמכרים כל כך, שאפשר ללקט את הפירות ללא לטפס עליהם בחבל.

ע-א זידייני גולה, שמואל וקרנא שהם דיניינו הגולה, אמרו, אומרים אלו אילנות נחברים

המגדל קב פירות אסור לקוצצו. רשב"ם.

1. כך פירש הרשב"ם, וכותב בכוס ישועות נסט, בן כי דברי הרשב"ם נאמרו רק בשאר אילנות, אבל בדקלים, אם אין שם אלא נמכרים, אינם